

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie radcy prawnego **H. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 listopada 2012 r.

zażalenia radcy prawnego Hanny K. - na postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych

z dnia 26 czerwca 2012 r.,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w przedmiocie ostrzeżenia dziekańskiego,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy o radcach prawnych

p o s t a n o w i ł :

uchylić zaskarżone postanowienie i wniosek H. K. o

wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W przepisach o postępowaniu dyscyplinarnym ustanowionych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.) nie została, choćby fragmentarycznie, unormowana instytucja wznowienia postępowania, tak jak to ma miejsce np. w art. 125-126 ustawy z dnia 27 lipca 2011 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2001 r., Nr 98, poz. 1070 ze zm.). Zastosowanie instytucji, uregulowanej w k.p.k., przy braku jakiegokolwiek jej unormowania w ustawie korporacyjnej, jest możliwe tylko wówczas, gdy

konieczność taka wynika z potrzeby zapewnienia dalszego toku postępowania i wydania rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast dopuszczalne przyznawanie stronie nadzwyczajnych uprawnień służących wzruszeniu prawomocnego orzeczenia. Brak jest zatem podstaw do odpowiedniego stosowania przepisów rozdz. 56 k.p.k. na gruncie postępowania dyscyplinarnego wobec radców prawnych poprzez przepis odsyłający art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Tym bardziej nie może być o tym mowy w sprawie zakończonej wydaniem ostrzeżenia przez dziekana rady okręgowej izby radców prawnych.

W konsekwencji uchylić należało również zaskarżone postanowienie, albowiem odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie powinna nastąpić w drodze zarządzenia Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy, a nie w formie postanowienia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.